

OBOJĘTNOŚĆ (2) *sb f*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w obojętny oraz -ość).

sg N obojętność (1). ◇ G obojętności (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w.

Dwuznaczność; adiaphoria, indifferentia Cn (2) : Więc iefli też w zapisie iáka obojętność: Iuż przywodzi w wątpliwość drugiego máiętność. KlonWor 79.

W połączeniu szeregowym (1): Boże day wam taką y onę ftárożytną oycow wálznych proftotę y vprzeymość/ á odmiátanie wízelákíey dwoiákości y zmysłania y obojętności SkarKazSej 662b.

Cf OBJĘTNOŚĆ